

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

103.

Jā, vienīgi reinkarnācijas likuma pieņemšana un ietveršana apziņā nostiprinātu cilvēcē arī pareizu vispārīgā labuma izpratni.

104.

Un cik daudz ir Evāņģēlijas reinkarnācijas apstiprinājumu: un tieši paša Kristus vārdos. Lielu grēku uzņēmušies baznīcas tēvi, dzēšot no viņiem uzticētā ganāmpulka apziņas šo Augstākās Taisnības likumu. Bet arī mēs, nepretodamies ļaunumam, neesam mazāk vainīgi savā pasīvajā nolaidībā.

105.

“Kopā esošajiem dzīvību dāvājis” – tā ir visskaidrākā reinkarnācijas un dzīves nepārtrauktības atzīšana.

106.

Vai jūs varat aptvert, cik daudz Evāņģēlijā un tieši Paša Kristus vārdos ir skaidru norādījumu par atkaliemiesošanos un karmas likumu! Bet garīgie tēvi to rūpīgi noklusē. Jo viņi taču nevar nezināt, ka atkaliemiesošanās likums tika atcelts tikai 6.gadsimtā, Konstantinopoles Koncilā! Vai tiešām viņu apziņa kopš tā laika nav pavirzījies uz priekšu! Jo vienā šādā koncilā tika apspriests arī jautājums, vai sievietei ir dvēsele! Daudz šādu “pērļu” var atrast lasot šos vēsturiskos tumsoņu dokumentus.

107.

Jūs rakstāt, ka “nav nekāds brīnums, ka Kristus neatrada par iespējamu paziņot šo patiesību (atkaliemiesošanās likumu) nesagatavotajiem prātiem tieši un atklāti...” Bet man šķiet, ka pareizāk būtu bijis sacīt, ka kaut gan likums par atkaliemiesošanos bija katras senās austrumu reliģijas stūrakmens un ebreju reliģija, protams, nebija izņēmums, bet jau Kristus laikā šis likums tika reliģijas dižmaņu roku izkropļots un savā pirmatnējā tīrībā saglabājās tikai atsevišķās sektās. Evāņģēlijos un paša Kristus vārdos mums ir pietiekoši daudz liecību, ka ebreji šo likumu zinājuši. Tā Mateja Evāņģēlijā 17.nodaļā no 10.-13.pantam: “Un mācekļi viņam jautāja: “Kā tad rakstu mācītāji runā, ka vispirms Elijam jānāk?” Jēzus tiem atbildēja: “Patiesi, vispirms jānāk Elijam un visu jāiekārto, bet es jums saku, ka Elija jau ir atnācis, bet viņu nepazīna un pret viņu izturējās kā vien iedomājās; tā arī Cilvēka Dēls cietīs no viņiem.” Tad mācekļi saprata, ka Viņš ar tiem ir runājis par Jāni Kristītāju.

Jāņa Evāņģēlijā 9.nodaļā no 1-3 pantam: “Un garāmejojot ieraudzīja cilvēku, kas bija akls no dzimšanas. Viņa mācekļi viņam jautāja: “Rabi! Kas ir apgrēkojies, viņš vai viņa vecāki, ka viņš piedzimis akls?” Kristus atbildēja: “Nav apgrēkojies ne viņš, ne viņa vecāki, bet tas ir tādēļ, lai pie viņa izpaustos Dieva darbi...” Patiesi kā gan varēja no dzimšanas aklais tikt sodīts par saviem grēkiem, ja nebūtu atkaliemiesošanās likuma? Ir vēl ļoti skaidras vietas, bet jums pašiem būs interesanti tās atrast.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

Jūs rakstāt, ka “atkaliemiesošānās likuma zināšana austrumu cilvēkā radījusi nesteidzību, nekustību, inertību, mierīgu apcerēšanu, kas gala rezultātā devusi lēnu dzīves tempu, tās sastrēgumu un pamiurumu,” – tas tomēr tā nav.

Daudzi citi iemesli ir veicinājuši šo trūdēšanu.

Galvenais Indijas ļaunums, kas to novedis pie trūdēšanas un deģenerēšanās, nav “atkaliemiesošānās likuma zināšana”, bet gan sastingušajā kastu sistēmā, kas, līdz ar patieso zināšanu zaudēšanu un ar tikumības pagrimšanu vadošajās kastās, pārvērtās par dzelzs žņaugiem, kas smacē tik spēcīgo daudzmiljonu tautu.

108.

Ja vēlaties, varētu arī piemetināt, ka reinkarnācijas doktorinu atcēla 553.gadā pēc Kristus Otrais Konstantinopoles Koncils Tā doktrīna par dvēseles iepriekšēju eksistenci un tās daudzkreizējo atgriešanos uz Zemes, oficiālajā kristietībā kļuva par “ķecerību”; līdz tam laikam to pieņēma un pacieta tie baznīcas tēvi, kas bija tuvi gnostiķiem.

Tagad interesants pagājušās dzīves atmiņu gadījums. Pastāstu to vienīgi Jūsu zināšanai. Šis gadījums notika pagājušā gadsimta astoņdesmitajos gados un ir paša dalībnieka uzrakstīts. Kāda muižniece, kas dzīvojusi muižā Pleskavas guberņā, Ziemassvētkos, vīra un dēla pavadībā, braukusi apciemot pazīstamus uz kādu attālu muižu. Tie izbraukuši jaukā skaidrā rītā, cerēdami vēl līdz krēslai sasniegt mērķi. Bet pēcpusdienā laiks krasī pārmainījies, sacēlies sniegunis, sniegs kritis lielām pārslām un aizklājis tāles, pēc pusstundas ceļš bijis pilnīgi aizputināts. Satumsis. Jau sen vajadzējis būt galā, bet no apdzīvotās vietas vēl ne vēsts, ceļš vienās sniega kupenās, brīžam šķītis, tepat kamanas apgāzīsies. Skaidrs, ka nomaldījušies. Palikt uz vietas un nogaidīt vētras risināšanos neiedrošinājušies, jo putenis pat pastiprinājies un varējis ieputināt i ragavas, i zirgus. Nolēmuši uzticēties zirgu nojautai un ļaut tiem pašiem meklēt apdzīvotu vietu. Gudrie lopiņi, kā sapratuši, pacēluši purnus, ievilkuši nāsīs gaisu un sākuši soļot raitāk. Pēc stundas apmēram, atskanējušas tālas suņu rejas un drīz pazibējušas retas uguntiņas; ragavas piebraukušas lielas mājas akmens iežogojumam. Suņu rejas izsaukušas sargu ar vējlukturi un uz jautājumu – kam pieder muiža? Tas nosaucis uzvārdu un piemetinājis, ka īpašnieku nav mājās – ārzemēs. Noskaidrojies arī, ka ceļinieki atrodas gluži pretējā virzienā. Tā ka bijis jau vēls vakars, tad nolēmuši pārnakšņot muižā. Uzmeklējuši nama uzraugu un lūguši atslēgt māju. Bet kad muižniece izkāpusi no ragavām un ieraudzījusi māju, ko blāvi apgaismojuši kalpotāju vējlukturi, viņa sākusi drebēt un šausmās iesaukusies: “Nekad es savu kāju nesperšu šajā mājā. Šeit notikušas drausmīgas lietas!” Viņa lūgusi vīru un dēlu ilgāk neuzturēties šajā nelaimīgajā vietā. Vīrs un dēls bijuši pārsteigti un, šo nervozitāti piedēvējuši nogurumam, tie pūlējušies viņu nomierināt un pārliecināt, ka viņa maldās, jo nekad neviens no viņiem nav šajā vietā bijis. Bet viņa bijusi nepārliecināma un lai pierādītu, ka viņai taisnība, sacījusi: “es aprakstīšu istabu izkārtojumu un iekārtu; kad jūs ieiesit apaļajā sarkanajā viesistabā, jūs ieraudzīsiet pār galdu pie sienas sievietes portretu baltā tērpā puķēm rokās. Šis portrets ir mans un es

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

biju tik ļoti nelaimīga!” Protams, vīrs un dēls, uzrauga pavadībā, iegājuši mājā pārbaudīt sacīto un drīz dziļi satriekti atgriezušies, jo viss atbildis aprakstam. Protams, tie vairs necentušies viņu pierunāt pārnakšņot šai baigajā mājā, un tā kā putenis bijis jau mitējies un pat mēness paspīdējis, tie, ņemot līdzi pavadoni, nolēmuši atgriezties mājup.

Austrumos šādas atmiņas nav retums. Laikrakstos var lasīt gadījumus, kas daudzu liecinieku pārbaudīti. Kādā mums pazīstamā šejienes ģimenē piecgadīgs zēns neatlaidīgi stāstīja vecākiem, ka viņš neesot viņu dēls un ka agrāk bijis mūks un dzīvojis klosterī, un tāpēc bieži bēga no mājām, lai uzmeklētu šo klosteri. Dažreiz tam izdevās aiziet jau tālu, iekams vecāki pamanīja viņa prombūtni, un vienmēr tas gāja uz mazās Tibetas pusi.

109.

Jūs gribētu pārliecināties par reinkarnācijas likumu. Bet tas atkarājas no jums, jo ikviena pārlicība vai zināšana nāk vienīgi no iekšienes. Ja mūsu agrākie uzkrājumi niecīgi, tad grūti sagaidāma ātra apskaidrība. Vajadzēs vēl daudz gaitu un ciešanu, iekams apziņa kļūs gatava jaunai ietverei. Ja tas tikai īslaicīgs aptumšojums, tad var cerēt, ka garīgās acis atvērsies. Mans padoms, vairāk novērojiet un iedziļinieties kosmiskajos likumos, un, varbūt Jūs atskārtīsiet, ka cilvēka vienas Zemes dzīves iespēja būtu nejdzīva un nedabiska netaisnība, un pie tam vēl visnevienādākajos dzimšanas apstākļos.

Kosmā noris nemitīga pilnveidošanās mērķtiecības likuma un Gaismas Hierarhijas jeb Jēkaba kāpņu vadošās Sākotnes ietekmē! Ja tas būtu citādi, tad haoss jau sen būtu Pasaules Visumu iznīcinājis. Viss pozitīvais ir vadošā sākotne. Nav mūžīgu moku, tāpat nav mūžīgas svētlaiimes, kā to saprot vairums, ir tikai zināma ilguma periodi, kas pilnīgi atbilstīgi gara uzkrājumiem. Pastāv vienīgi mūžīgā kustība jeb pārveidošanās. Lielisks ir bezrobežīgās pilnveidošanās ceļš!

110.

Par iemiesojumiem. Katrā jaunā iemiesojumā mēs saņemam ierobežotu organismu, cilvēciskās attīstības vispārīgā līmeņa, kā arī senču iedzimtības dēļ, un bez tam arī atkarīgi no mūsu karmas... Mēs tiekam pievilkti tai videi, kas mums atbilstīga, tieši karmas dēļ. Tāpēc mūsu gara grauds, neraugoties uz tā daudzajiem uzkrājumiem, katrā jaunā zemes apvalkā var izpausties tikai daļēji. Var novērot, kā bijušais mūzikas virtuozs savā jaunajā ķermenī, kurā nav sevišķām muzikālām spējām nepieciešamās centru koordinācijas, tomēr saglabās izpratni un spēcīgākas vai vājākas tieksmes uz šo mākslu, bet virtuozs viņš vairs nebūs.

Nav gluži pareizi apgalvot, ka senāk cilvēki, šajā gadījumā ebreji, nav zinājuši par savām dēla attiecībām, nav zinājuši par reinkarnācijas likumu, un ka tikai Kristus jūdiem atklājis, kā jāsaprot Bībelē sacītais. Patiešām, senās jūdu tautas Skolotājiem bija daudz kas zināms, varbūt daudz labāk kā tagad, bet, protams, arī tad daudzus jēdzienus alkatīgos nolūkos jau sāka aptumšot izdabīgie iztulkotāji. Varizeji taču

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

atzina ir Augšāmcelšanos, ir Eņģeļus, ir Garu, kā to redzam Apustuļu Darbos (23.nod. 6.,7.,8.p.).

111.

Jūsu atsūtītajos avīžu izgriezumos bija interesanti lasīt par reinkarnāciju drudzi, kas parādījies dažās pilsētās. Jūsu doma tuvu patiesībai, ka tumšie spēki nopūlas aizkavēt cilvēkus pieņemt reinkarnācijas likumu un tāpēc cenšas padarīt to par absurdu, iedvesmojot saviem aģentiem un neapzinīgajiem palīgiem vienas un tās pašas inkarnācijas. Bez tam, tiem palīdz daži nedisciplinēti psihiķi, kas pa lielākaļ daļai redz to, ko viņi grib redzēt. Neaizmirsīsim arī, ka godīgums visur un visā ir visretākā kādība. Patiešām, daudzi Tamerlani, Napoleoni, Ramzesi, Kleopatras, Semiramīdas utt. vienlaicīgi ierodas uz mūsu Zemes; un jājautā, kuri no tiem ir īstie?

Tāpēc tik vērtīgi tādi reinkarnācijas pierādījumi, kā gadījums ar indusu meiteni Šanti, ko var pārbaudīt viņas agrākās dzīves vēl dzīvie līdzgaitnieki. Jūs, droši vien, arī lasījāt, es aizsūtīju laikrakstu izgriezumus.

Jā, tumšie spēki ļoti cenšas sagrozīt un iznīcināt visu to, kas palīdz atskārst citas sfēras un pasaules, un dzīves turpinājumus. Viņi zina, ka šādas zināšanas atmošanās dod tiem nāvīgu triecienu, un viņu sekotāju rindas kļūs stipri retākas.

112.

Gars, iemiesodamies, protams, var brīvi izvēlēties vienu vai otru dzimumu. Bet kad gars atrodas dižajā kalpošanā, tas iemiesojas tādā dzimumā, kādu viņam norāda Lielais Skolotājs. Bez tam, dažreiz jāmaina iemiesojuma dzimums dižā līdzsvara dēļ, kas saistīts ar Esamības mistēriju. Bet šo noslēpumu Skolotājs atklāj vienīgi tad, kad māceklis sekmīgi veicis uzliktos pārbaudījumus.

Jūs jautājat – “ja es nevēlos vairs atgriezties uz Zemes, kas var mani piespiest to darīt?” Atbildēšu – kosmiskais likums. Kā bads dzen izsalkušo pie barības, tā iemiesošanās likums virza gatavo garu uz iemiesojuma treniņu. Gars, kas zemes dzīvē sasniedzis lielu savu enerģiju transmutāciju, tas spēj ievērojami pagarināt savu uzturēšanās laiku pārzemes pasaulēs, bet tomēr līdz zināmai robežai, tad iestājas moments, kad viņš sāk asi izjust magnetisko pievilksmi zemes iemiesojumam, jo vienīgi Zeme ir tā uguns kalve, kurā transmutējas mūsu enerģijas un kur atjaunojas un uzkrājas jaunas.

Mēs atbrīvojamiem no zemes iemiesojumiem vienīgi tad, kad visas mūsu enerģijas ir tā sublimējušās, ka turpmākā dzīve uz Zemes nevar mums vairs nekā dot. Viens karmas cikla nobeigums cilvēkam iestājas tad, kad visi mūsu būtības sastāva elementi jeb enerģijas apvienojušies vienā vienīgā alkā un šāds spriegums sasniedzis tādu pilnības pakāpi, kāda paredzēta šim ciklam.

No reinkarnācijām nav jābaidās, gluži otrādi, īstenais māceklis ar mieru uzņemties jaunu pieredzi, jaunu, vērtīgāku uzkrājumu iespējas. Patiešām, Baltās Brālības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

mācekļi iet pa īsāko ceļu un ar Vecāko Brāļu palīdzību paātrina savas iemiesošanās, lai ātrāk izdzīvotu savu karmu un palīdzētu atpalikušajiem brāļiem.

Vai iespējams sasniegt Brālību uz Zemes vēl šajā dzīvē?” Viss atkarājas no cilvēka, no viņa agrākajiem uzkrājumiem, bet zināmos gadījumos arī no pieņemtā uzdevuma jau pirms iemiesojuma.

“Kā iespējams apzinīgi strādāt citos plānos un to atcerēties fiziskajā ķermenī?” – Sekojiet Mācībai un pieradinot sevi apzinīgi atcerēties šo darbu. Bet, atrodoties fiziskajā ķermenī, nav iespējams vienmēr atcerēties sava smalkā ķermeņa darbību, jo Smalkās Pasaules izmērījumi neatbilst mūsu izmērījumiem, un fiziskās smadzenes, nekaitējot sev, nespēj bieži uztvert šādas vissmalkākās vibrācijas. Vienīgi mediiji, savu īpatnību dēļ, spēj biežāk iegaumēt šādas darbības, bet apskaužami viņi nav.

113.

Tam, kas tiecas uz praktisko okultismu, sacīsim – lai padomā par inkarnācijām attiecībā uz dzimšanas un esamības nomaiņas noslēpumu. Nevar paiet garām faktoriem ar tik varenu nozīmi.

Ne jau izsmieklam parādīti mazi bērni, kas atceras agrākās dzīves un uztver domas.

114.

Kas attiecas uz izdomu, ka cilvēki augšāmcelsies savos fiziskajos ķermeņos, tad man šķiet, ka tā var domāt vienīgi absolūti nevēgas. Un arī Bībelē sacīts – “zūdīgais nevar kļūt nezūdīgs.”

Tāpat arī tikai fiziskais ķermenis vien nav atzīstams par gara templi, bet gan tieši smalkais jeb garīgais ķermenis, kas arī ir tikai nemirstīgā gara nesējs.

Tālāk jūs jautājat – kurš pārejas moments no fiziskās pasaules smalkajā jāieskata par augšāmcelšanos, ja Arhāti pāriet nezaudējot apziņu?

Kristus, runādams par savu augšāmcelšanos, domāja tieši par savu parādīšanos smalkajā ķermenī fiziskajos apstākļos. Protams, šāda fiziski nomierinoša cilvēka parādīšanās materializētajā smalkajā ķermenī bija Viņa augšāmcelšanās spilgts pierādījums un nostiprināja mācekļos ticību Viņa Mācībai.

Izskaidrot Kristus augšāmcelšanos vienīgi ar Viņa ķermeņa pazušānu no kapa vietas, būtu vairāk kā aplami.

Tāpat arī ar visiem gara spēkiem protestēju pret hipotēzi, ka “Kristus būtu varējis slepeni dot pavēli pievākt viņa ķermeni un pasludināt par Viņa dzīvību jeb augšāmcelšanos”. Tāda rīcība būtu Augstākā Gara necienīga. Mums jāsaprot, ka cilvēces Lielie Skolotāji nekad un nevienu nemaldina, un katrs Viņu solis stingri saskan ar Viņu vārdiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

Kristus pēc mācekļu liecības, vairākkārtīgi sacījis, ka Viņš tiks nodots cilvēku rokās un trešā dienā augšām celsies – kam ausis dzirdēt, tas lai dzird!

115.

Nupat man atstāstīja interviju ar pazīstamo amerikāņu fiziķi profesoru Pipinu par šīm pašām tēmām. Uz jautājumu, “Kā Jūs iedomājieties Debesis?” – viņš atbildēja – “Tas ir tas, ko zinātnieki sauc par īsto pasauli un mūsu zemes pasaule ir tikai tās atainojums. Visi zinātniskie meklējumi un pētījumi ir virzīti tās pasaules tālākajai atklāšanai, kas atrodas aiz fiziskās pasaules robežām.” – “Kur, pēc Jūsu domām, atrodas dievišķīgais Saprāts?” – viņam jautāja. – “Cilvēka dvēselē. Šajā lielajā pasaulē, kas atrodas mūsos, mīt Dievība. Cilvēka dvēsele ir dievišķīgās radīšanas augstākais veidojums. Un pēc tam, kad Dievs ir izlietojis neskaitāmus gadu simteņus, lai radītu cilvēku un apveltītu to ar dvēseli, kas ir viņa paša atainojums, vai būs saprātīgi pieņemt, ka cilvēks šeit dzīvo tikai īsu laiku un pēc tam pazūd bez pēdām: ka dvēsele iet bojā reizē ar fizisko ķermeni, ka tā ir eksistējusi veltīgi?”

Protams, Austrumiem tie ir elementāri jautājumi un atbildes, bet plašām masām Rietumos, tās ir intereses un cerību pilnas.

116.

Pareizi jautā – kādēļ dažas pārliecinošas idejas tik lēni iespiežas cilvēku apziņā? Ir jābrīnās, ka cilvēce ar tādām grūtībām pieņem atdzimšanas likumu, kaut gan eksistē tik daudz pierādījumu. Jāsaprot, ka šāda likuma apzināšanās varētu būt nepieņemama haosam. Ja visi cilvēki atzītu atdzimšanu, tad pārvērstos visa zemes dzīve. Salīdziniet personas, kuras šo likumu ir pieņēmušas ar tām, kuras to noraidījušas un jums kļūs skaidrs, kur ir gaisma un kur tumsa.

117.

Daži mācītāji pat pieļauj domu par Lielās Brālības eksistēšanu. Patiesi, kas gan ir Gaismas Hierarhijas, ja ne Jēkaba Kāpnes? Daži sāk ieklausīties atkaliemiesošanās likumā, jo pats Evanģēlijs, paša Kristus vārdi tik noteikti apliecina šo likumu, kas ir visu seno reliģiju stūrakmens.

Neaizmirsīsim, ka atkaliemiesošanās likums tika atcelts tikai sestajā gadu simtenī, Konstantinopoles Koncilā. Bet mums spiež pieņemt baznīctēvu lēmumus, kas svinīgi apsprieda jautājumu: cik garu var novietoties uz adatas gala, vai citu tamlīdzīgu “pērli”: - vai sievietei ir dvēsele? Pie tam šie godātie tēvi, mūsu apziņas audzinātāji, nekautrējās viens otru izplīkēt un vazāt aiz bārdas un matiem!

118.

Studējot Ticību Vēsturi, var pamanīt, kā cilvēce vairākkārt jau aptvērusi smalkās izpratnes, bet tad ir centusies aizmirst un noliegt jau apjēgto. Var redzēt, kā cilvēki kopš seniem laikiem ir apjēguši atkaliemiesošanās likumu, lai konvusīvā niknumā par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

jaunu to noliegtu. Noliegšanas cēlonis priesteru kastā ir saprotams – kasta aizsargāja savus prerogatīvus, jo Esamības likums taču varēja izlīdzināt cilvēku tiesības.

Tā ir noticis dažādos laikmetos, bet izzināšanas un gara tumsības viļņi visur vienādi. Tie rada apziņas pilnveidošanai tik vajadzīgās sašutuma straumes. Tādēļ ikviens, kas tiecas pēc zināšanām, savīļņojumos un vētrās iegūst gara mieru.

Nepaliksim gara tumsībā, kad visos vārtos klauvē zināšanas.

119.

Ir sacīts – būs dotas daudzas mātes, daudz tēvu, sievu, māsu un brāļu, pat tik skaidrs norādījums neliek padomāt, - kur tas tā notiks? Negrib padomāt par zemes dzīvēm! Aizbāztās ausis neaizsniedz pat visgudrākie Novēlējumi.

120.

Protams, vēl nesen arī kartupeli dēvēja par velna ābolu. Nekļūsim augstprātīgi savā lepnumā, jo arī piemēri attiecībā uz mūsu neattīstību ir neskaitāmi. Pati reinkarnācija ir un paliek brīnums vai māņticība. Visi norādījumi uz dabas likumiem vēl nedod nozīmīgus rezultātus. No jauna to atgādinu, bet tiem gļēvajiem ģeķiem, kuri noziegumu cenšas slēpt ar neatbildību. Kā viņi bīstas no nāves! Bet gluži tāpat tie bīstas arī pārbraukt upes otrā krastā. Dažreiz ir nepieciešami patraucēt viņu ģeķību. Gulētājiem dažreiz vajadzīga dunka sānos.

121.

Jāgatavojas augstākām atziņām, tikai ar tāda veida domāšanu iespējams veicināt cilvēces jaunās apziņas tuvošanos. Dižā īstenība ir atkal jānotīra, lai tā atvērtos kā mājvieta ceļinieka priekšā. Tik neizbēgama ir īstenība, tik brīnišķīga, ka būtu neprāts atturēt to no nolemtās varenās augšupejas. Dažādi laikmeti, katrs savā veidā, sludinājuši nākamo īstenību.

122.

Var saprast, kāpēc senajās Mācībās samērā maz ir sacīts par atkaliemiesošanos. No vienas puses, par tām bija pietiekoši daudz zināms, no otras – būtu bijis nelietderīgi pievērst uzmanību bijušajam. Vienīgi cilvēki ar īpaši paplašinātu apziņu, spēj iegremdēties pagātnē, nekaitējot augšupejai. Necilajai apziņai skats atpakaļ var kļūt kaitīgs. Cilvēkiem pastāvīgi jāgatavojas nākotnei. Vienīgi ar šādu apziņu viņi spēs zemes dzīvi padarīt harmoniskāku.

Pat pārceļoties uz labākām telpām, cilvēki izmeklējas savu labāko īpašumu un neved sev līdz netīras grabažas. Tikpat apdomīgi un taisnīgi cilvēkam ir jāsagatavo sev mājoklis Smalkajā Pasaulē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

123.

Daudzi, vispār, nemaz nespēj iedomāties stāvokli pēc zemes dzīves izbeigšanās. Šie ļaudis var būt gan ateisti, gan baznīcas cilvēki, bet tie būs vienlīdz tālu no vissākotnējās enerģijas atskārsmes.

Visai pamācoši, ka vispretējākie uzskati var līdzīgi maldīties.

124.

Cilvēku spriedumi pārsteidz ar savu relativitāti. Par paraugu var noderēt kāda Smalkā Pasaulē pārgājušā stāvokļa novērtējums. Par vienu un to pašu personu sacīts: - viņš dabūjis galu, viņš ir iznīcināts, viņš cieš mokas, viņš guļ, viņš sāk nomierināties, viņš mācās, viņš dodas augšup, viņš priecājas – tā ikviens spriež vadoties no sava priekšstata par Smalko Pasauli. Bet tā ka par Smalko Pasauli cilvēkiem neviens nav stāstījis, viņi ir sākuši spriest no sava iztēles viedokļa. Bet iztēli reti kad attīsta. Tādā kārtā pati tuvākā sfēra vēl arvien paliek maldu tēlu robežās.

Kad bēru gadījumā kāds raud, var atrasties kāds cits, kas to, viņa nezināšanas dēļ, nožēlos. Gluži tāpat būs, ja kāds šādā pašā gadījumā priecāsies. Cilvēki būs sašutumā par bezprāti. Tā cilvēki nespēj apjēgt zemes dzīves saattiecības ar pārzemes esamību. Var minēt daudzus gadījumus, kad cilvēki redzējuši savus tuviniekus no Smalkās Pasaules, bet arī šādi pierādījumi paliek vienīgi starp fenomeniem. Nav iespējams cilvēkus pārliecināt par esamības nomaiņas dabiskumu. Viņiem aizliegts domāt par iemiesošanu jaunā veidā, un tie ir ar mieru uzturēties nezināma bezdibeņa priekšā. Bet katrs gads tuvina pasaules, un ir iespējams pavairot liecinājumus attiecībā uz iepriekšējo dzīvju atcerēšanu. Jau katrs var minēt daudzus piemērus, vajadzīga tikai labvēlīga attieksme.

125.

Daudz kas neietilpst laikmetīgajā apziņā. Cilvēki nepavisam nespēj saprast kādēļ slaveni iemiesojumi nomainās ar grūta darba iemiesojumiem. Cara vai valdnieces mirāža saskatīt, kādas pilnveidošanās vēl priekšā. Zemes domāšana nesaprot, cik ļoti grūta darba darītāja iemiesojums var pacelt apziņu pāri visiem šīs pasaules valdniekiem. Vēl vērtīgāk, kad zemes stāvoklī jau briest izpratne par gara augšupeju.

Daudzi uzzinājuši par kaut kādu slavenu iemiesojumu krīt lepnībā. Vēl jaunāk mēdz būt, ja cilvēki izvelk no melīgām hronikām nebijušas rakstura līnijas, sāk tās atdarināt un tā vienīgi aptumšo savu ceļu. No vecajiem gariem katrs kādreiz izgājis arī slavenu iemiesojumu. Tādā kārtā tiek iegūta prasme vadīt masas, bet starp daudzām īpašībām šāda prasme nebūs no pirmajām. Dzītie iemācās vairāk, nekā dzinēji. Visi smaga darba novadi pilni atradumu. Pārbaudes akmeņi izkaisīti visos krustceļos. Atgādinu par to, jo arī Mēs esam izgājuši starp visiem pārbaudes akmeņiem. Mēs esam aizmirsuši sāpes, un ciešanas pārvērtušās priekā. Paši Mūsu mocītāji kaut kur cīnās un paceļas darbos. Mūsu Mītne nevarētu eksistēt, ja Mēs iedomātos draudēt saviem mocītājiem, Karmas likums plūst negrozāmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

Mēs atceramies Savus iemīļotājus. Mums tos jāatceras ne sevis dēļ, bet visu to dēļ, kuri jāsatiek un kurus Mēs esam lēmuši neaizmirst. Ceļinieks Zemes ceļos satuvina pat dažādu kārtu cilvēkus. Nedz termiņu gaidīšana, nedz tikšanās prieks, nedz šķiršanās skumjas, neviena cilvēciska jūta neizzūd. Kuri kopā priecājušies vai skumuši, tie to neaizmirsīs uz ilgiem mūžiem.

126.

Idiosinkrāzija – neizskaidrojamās simpātijas vai antipātijas ir reinkarnācijas droši pierādījumi. Neviens nespēj izskaidrot šādas nepārvaramas izjūtas. Veltas ir pūles pierādīt, ka tās ir atavisma sekas, jo ir iespējams novērot to neatkarību no dzimtas ieradumiem. Šādu pievilksmju īpatnējais spēks vien jau pierāda, ka tās dziļi sakņojas pašā indivīdā. Tam jābūt ļoti stipri saliedētam apziņā, tik stipri, ka pat hipnoze nespēj tās pārvarēt. Bet ja atsevišķos gadījumos aplūkos mūžu nomaiņas, tad simpātija vai antipātija atklāsies kā bijušā dabiskās sekas. Tāpēc sevišķi zīmīgi ir novērot šādus iedzimtus simptomus. Tie parāda, ka cilvēka spējas, ir to vidi, kas tam vislabvēlīgākā. Neaizmirsīsim, ka katram stādam vajadzīga sava augsne; tāpat arī cilvēka dzīvē nepieciešami viņam radniecīgi apstākļi.

Lai vadītājs izprot cilvēciskā dārza uzbūvi.

127.

Katra inkarnācija rada saistību ar zināmu raksturu, kurš sakarā ar laikmetu tuvāko. Spēja zināt pagājušās parādības – var palīdzēt garā modrajiem, bet snaudošajiem tā pilnīgi nederīga.

128.

Sievietes grūtniecības stāvokļa neizskaidrojamās kaprīzes dos nojautu par reinkarnāciju, sevišķi, ja novēros bērna raksturu.

129.

Zinām, cik gaiši raudzījās Skolotāji uz pāreju nākošajās izpausmēs un mazāk par visu rūpējās par vietu kapsētā. Pret nāvi ieņemtā stāvokļa pazīmes ļoti svarīgas Mācības raksturam, tajās ietilpst inkarnācijas izpratne. Lūdzu skatīties uz inkarnācijām stingri zinātniski.

Izlasiet uzmanīgi jūsu iespiestos Skolotāju rakstus, un jūs pabrīnīsities, cik vienādi visos gadsimtos Viņi runā par dzīves maiņu.

Gaismas ceļš parādīsies, kad jūs zinātniski un bez aizspriedumiem uzdrošināsities pacelt skatu. Drošie ar Mums – Drošajiem iepriecinājums!

130.

No evolūcijas kustības hronikas ir izmests nelietderības jēdziens. Senajo gleznainais uguns apiecinājums dod labāko priekšstatu par neizzūdamību tukšumā. Senatnes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums - reinkarnācija

nolikumi liecina, ka uguns, kas sadedzina visu degošo materiālu neiznīkst, bet atgriežas pirmatnējā stadijā, neredzamās uguns formā, izplatījuma uguns augstākās manifestācijas stadijā. Tā manifestējas mūsu dzīvība.

Kad miesa dzīves ceļa sadedzināta, vai gan iespējams apgalvot, ka tā izplēnējusi par neko? Kad Kosms liek lietā katru sakopojumu un katra pārmaiņa ierosina citu pārmaiņu ķēdi, kā gan tad nesaskatīt visas mūsu gara augšupejas bezgalīgās virknes?!

Simptomus uzrāda uguns, kas savā neredzamajā augstākajā formā satur visus elementus. Gars, kas aizgājis no Zemes, un Gars, kas atgriežas uz zemi ietver sevī visus principus. Atšķirība tikai uzkrājumu pakāpē. Un tā līdz pat Bezrobežības nesasniedzamajiem augstumiem.